

vil tage Ordet, skal jeg bemærke, at jeg har Haab om, at det høie Thing ikke i dette Stykke vil følge Flertallet, og jeg skal tillade mig at sige, hvorpaa jeg støtter dette Haab. Som den ærede Ordfører allerede har mindet om, fremkom Forslaget første Gang i 1868, og da blev det forkastet med et stort Stemme-flertal, nemlig med 58 Stemmer, jeg tror det var mod 14, og jeg lagde Mærke til, i alt Fald forekom det mig saaledes, at netop den høitagede Finantsministers Skrivelse om Toldbodbygningen, som her findes i Betænkningen under Nr. 16, udøvede en betydelig Indflydelse paa Udvalgets Flertal, at den i alt Fald for en Del forarsaaede, at der blev et Flertal, som gik til at stemme for den nævnte Bevilling, men ved at efterse Forhandlingerne, navnlig ved at efterse Betænkningen af 1868, bliver jeg opmærksom paa, at den samme Skrivelse findes Ord til andet det samme Aar nemlig 1868 med Undtagelse af det sidste Stykke, hvor der tales om, at der er begaaet Ewig. Man er altsaa ikke fremkommen med en eneste ny Grund, men henviser til, at de expederede og ikke expederede Brevr skulle føres ind og ud den samme Vej; det var Noget, som ogsaa fandt Sted i 1868, men nu henviser man til, at der er begaaet Ewig. Dertil skal jeg bemærke, at for mig staar det saaledes, at hvor man har med uredelige Folk at bestille, der vil Ewig nok blive begaaet, om man faar nok saa rummelige Lokaler. Dertil kommer, at det rigtignok undrer mig, at man ikke er kommen til større Nedsættelse i Udgifterne; det forekommer mig, at Nedsættelsen er saa ubetydelig, nemlig 10,000 Rd., og at disse Drolægninger og Skullebroer har en saa stor Størrelse, nemlig 45,000 Rd., og det Gele løber op til 150,000 Rd.; at det nok kunde føre til, at vi i et saa extraordinært Aar, da der, som sagt, slet ikke er fremkommet noget Nytt, kunde udjette Bevillingen, og jeg haaber, at det høie Thing vil gjøre det. Angaaende Postvæsenet, til hvilket der findes et Par Genstillinger under Nr. 18 og 19 i Betænkningen til § 6, skal jeg sige et Par Ord. Den ærede Ordfører har allerede ved at omtale Nr. 18 bærort dette Forhold. Jeg skal støtte ham deri

og sige, at det er saare uheldigt, at man saaledes f. Ex. skal have Kommissionærer til at afgjøre sine Pengesager paa Posthuset, fordi det er lukket fra Kl. 12—4. Jeg vilde gjerne ønske, at denne nye Postlov skulde faae en venlig Modtagelse, og jeg tror ogsaa, at den for en Del har faaet en saadan, men er der Noget, som er skiftet til at gjøre Modtagelsen mindre venlig, da er det dette Punkt, og jeg har ogsaa hørt stærke Klager derover. Særligt er det jo ikke i Postloven, der handles derom, det er bestemt ved Postanordning, Under Nr. 19 i Betænkningen have flere ærede Medlemmer i Forening med mig henstillet, om det ikke vilde være rigtigt at nedsætte Taxten noget for Posten, forsaavidt Rejsen oversteg 2 Mil. Vi gaa nemlig ud fra, at under 2 Mil benyttes den ikke synderlig af vedkommende Egnes Befolkning, thi det er, som man kan tænke sig, i Reglen mindre vel stillede Folk, der høre hjemme i disse Egne, hvor der er en saa ringe Kommunikation, og de ere derfor vistnok i Reglen ogsaa nødt til at benytte deres Ben, naar Rejsen kun er henved 2 Mil, men naar den er længere, saa er det naturligt vanskeligt at kunne det, og derfor mene vi, at det er meget uheldigt, at disse Egnes Befolkning skal være stillet saaledes, at de ikke alene skulle spille deres Tid og have Til sætning ved Rejsen, der tager saa lang Tid, men at de tillige skulde have en meget forhøiet Udgift i Sammenligning med Jernbanetaxterne. Det er iøvrigt slet ikke vor Mening at ville nedsætte Taxten til det Samme som Jernbanetaxten er; i Udvalget har der jo for Ex. været Tale om 20 $\frac{1}{2}$ pr. Mil, forsaavidt Rejsen maatte overstige 2 Mil. Jeg har saameget mere Grund til at fremkomme med dette, som jeg

Rettelser.

Sp. 2868, Lin. 14—11 f. n.: „skulde have dem . . . ingen Betydning“, læs: „skulde bruge dem, vel at mærke saaledes, at Kornhytteren kom til at hvile paa dem, saa skulde en vis Mængde — som jeg ikke skal nævne — have dem; en anden Sag bliver det, naar man sruer dem saaledes ned, at Kornhytteren ikke hviler paa dem, men da have de jo heller ingen Betydning“.